

Den 7 oktober vaknade vi upp till en mardröm. Jag befann mig då i en liten ort i Israel, nära Jerusalem, och vaknade till att det bankade på dörren och till orden "Det är krig, du måste upp NU! Det är krig!"

Jag förstod inte alls vad som hände men gick upp snabbt och sprang ner till TVn för att kolla på nyheterna.

Och det jag möttes av då, det går knappt att beskriva. Det gick knappt att förstå. Ett mardrömsscenario utspelar sig i verklig tid.

Att se vad som hade hänt i södra Israel bara lite tidigare den morgonen var ofattbart. Att tusentals terrorister har invaderat Israel och vi vet inte var dem är. Novafestivalen, kibbutzer, armebaser och städer i Södra Israel har blivit attackerade. Många dödade, många skadade, många personer som saknas. Hur många det rör sig om, det visste vi inte då. Vänner som lade ut på instagram och efterlyste information om nära och kära. "Har någon sett min kusin? Hon sågs senast i ett skyddsrum i södra Israel och vi vet inte om hon lever" läser jag på mina vänners stories. Allt var så oklart, men en sak var tydlig - det som hänt är något alldeles fruktansvärt och det får aldrig hända igen.

Det var inte lång tid efter att jag gått upp, kanske 10 minuter, innan Hamas raketer från Gaza började flyga över huvudet på oss och vi behövde gå ner i källaren och ta skydd. Inte i ett bombskydd, utan snarare ett litet skrymsle, utan förstärkta väggar och utan dörr.

I över 15 månader var kriget min vardag. Den första månaden var värst - med sömnlösa nätter och en konstant oro över vad som hänt och vad som kommer att hända. Över en natt har våra liv förändrats totalt.

Den 7 oktober kidnappades över 250 personer av Hamas och Gazabor, in till Gaza. Barn, unga, föräldrar, pensionärer, Förintelseöverlevare - döda och skadade. En av dem var Naama Levy, då 19 år gammal, idag 20.

Bilderna och videorna på Naamas bortförelse till Gaza är bland dem jag sent kommer glömma. Naama barfota och med händerna bundna bakom ryggen och ett par blodiga grå mjukisbyxor. Naama blev kidnappad från Nahal Oz-basen, bara 2 dagar efter att hon ankommit dit för att tjänstgöra som övervakningssoldat.

Naama var en triatlet och deltagare i programmet Hands for Peace, en organisation för fred mellan Israeliska och Palestinska ungdomar. Naama Levy frisläpptes ur Hamas fångenskap efter 477 dagar som gisslan i Gaza, som del av den senaste vapenvilan.

Som del av frisläppningen fortsätter Hamas med sin inhumana terrortaktik - Naama och tre andra soldater som också kidnappades från Nahal Oz samtidigt förnedras vid överlämningen till Röda Korset. De tvingas le och vinka, och gå upp på en scen och motta certifikat på sin frisläppning. De tvingas tacka sina kidnappare för tiden som gisslan i Gaza, på arabiska.

Vi glädjs åt att se Naama och de andra tjejerna återförenas med sina familjer, och vi väntar nu på att resten av gisslan ska släppas och komma hem.

/Martina S./